Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Администрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(З послідних хвиль буковиньского сойму — З Угорщини. — Заострене росийско-японьского конфлікту.)

З Черновець доносять, що вольнодумні посли буковиньского сойму, котрих репрезентували др. Ончул і Николай Василько, домагали ся забезпечення нарад над буджетом кравим і реформою виборчою, але маршалок або як на Буковині кажуть „капітан“ краєвий Лупул, котрий належить до румуньского клюбу, заявив, що доки не буде полагоджена справа Фльондора, румуньский клюб не явить ся. Вольнодумні посли запротестували против того, щоби залагоджене важних справ краєвих як буджет, робити зависимим від особистої справи Фльондора і сій справі давати першеньство. Позаяк не було вже ніякого виходу, то президент краю відрочив сойм на неозначений час. — Посол Юрий Василько виступив з румуньского клюбу внаслідок поступованя предсїдателя тогож клюбу Фльондора. Отже оногди зібрало ся 20 членів більшої посілости румуньскої, самі найблизші прихильники Фльондора і ухвалили пос. Васильков вотум недовіря за єго виступлене против Фльондора а противно Фльондорови ухвалили вотум довіря.

На вчерашне засїданє угорскої палати послів лагодила опозиция велику бучу. Розійшла ся була іменно чутка, що президент міністрів ґр. Стефан Тіша поставить на порядку дневнім предложене о континґенті рекрутів, а комітет, котрий аранжує обструкцийні дебати, прилагодив зараз, що потреба, щоби зробити в палаті бучу. Тимчасом стало ся инакше. Ві второк перед полуднем явив ся в парляменті пос. Апоній і сказав своїм приятелям, що він не може лишити без замітки заяву Тіши о спільних ознаках войскових і длятого на явнім засїданю зажадає голосу. Пос. Сентіванїй повідомив зараз президента міністрів о намірі Апонія. Тіша післав тодї міністра справедливости Пльоса до ґр. Апонія і казав єго просити, щоби він того не робив, не промавляв в справі тих відзнак. Отже Пльос в присутности Сентіванія розмавляв о тім довший час з Апонієм, а той заявив наконець, що не порушить сеї справи в парляменті, скоро президент міністрів дасть в палаті послів успокоююче поясненє що до своєї заяви в справі войскових відзнак.

Отже на вчерашнім засїданю промавляв Тіша і вияснив непорозуміне, яке настало в наслідок єго заяви що-до відзнак войскових. Він сказав: насамперед неспокій і безнастанне перериванє не дали єму спокійно пояснити сеї справи. Длятого каже тепер, що як проґрама ліберальної партиї так і правительство суть тепер тої гадки, що відзнаки спільної армії не відповідають тепер державно-правному положеню, длятого мусять бути змінені, але зі взгляду на цілість армії залагоджене сеї справи мусить бути спільне. Буде ще час піднести всї сумніви тодї, коли дотичний проект закона буде предложений палаті послів. Бесїду президента міністрів перервала опозиция страшними криками і гуками, підчас коли правиця приплескувала. — В комісиї скарбовій заявив пос. Барабаш, що більша часть партиї независимости буде вести дальшу борбу против правительства, лиш не способом революциї, але дозволеними средствами. Доки справа язикова не буде управильнена, доти партия єго не ухвалить правительству анї гроший анї рекрутів.

Непорозуміня межи Росиєю а Японією заострюють ся чимраз більше а дипльоматия з обох сторін старає ся ослабити якось то велике напружене, яке тепер настало. Мимо того не може прийти до успокоєня іменно же в Японії. З Порт Артура доносять, що тайні товариства лагодять ворохобню в долинї Янци. З Токіо доносять, що в тамошних добре поінформованих кругах суть того погляду, що удержане мира межи Росиєю а Японією єсть лиш тодї можливе, коли Росия приймє японьскі жаданя що-до Манджуриї.

ЗБИРАЧКА ОЛИВОК.

Кретийске оповіданє.

(З новогрецкого — Арґіріса Ефталіотиса).

I.

Сонце купало із свого полуденного престола оливні дерева гарного села Параміті, що розкинене попід гору Кісамос визирало крізь зелень і немов запишнена любка скривала свою красу перед противлежною горою. Збір був богатий і в жовтни видко було кущисті галузи обтяжені овочами, так що коли полудневий вітер іграв ся з їх нечисленними, ясними листками, здавало ся, що вигляне на сьвіт неодна оливка, сочиста, темно багряна, із сріблистим пушком.

Позаяк була субота, всї збирачки оливок пішли домів. Одна лише дівчина лишила ся в оливнім городі Панаґоса, щоби визбирати останки, заким задзвонять на вечірню. Наша струнка Параміти́йка не мала дома так богато до діла. На весь сьвіт не мала більше нікого як тітку Паскалію, згорблену і поморщену старушку, що зачинена в хатї на другім кінци села доживала віку при своїх свиниках. Збирачку оливок Асіму взяла до себе сиротою, бо єї родичі погибли перед многими лїтами підчас турецкої ворохобні. Але їх вдачі не дуже годили ся: старенька заходила ся заєдно коло своєї безрожної та крилатої худібки і бавила ся иншими дрібницями, які свавільній племінници ставали терном в оці. Досить, що Асіма постановила з кінцем оливних зборів стару покинути, щоби заснувати власну домівку.

Ледви роздав ся полудневий дзвін, перестала збирати, лишила мішок та кіш наповнені до половини і зійшла із скромним харчем під капитанові дерева в долинї. Хотіла на полудне відпочати, простягнути ся на хвилину і відітхнути, потонути в пестливих мріях, яким дївчата так радо віддають ся.

Дивним і чародійним єством була Асіма; неначеб не уродила ся до таких робіт. Єї руки, завало ся, мусїли бути мозолисті від вічного порпаня по земли; а преці були все ніжні та пухкі. Єї черевики були не зовсїм нові і може трохи виходжені, але все таки гарненьку мали форму. І без сумнїву, якби наша збирачка оливок розуміла ся справді на чародійній штуці, ми бачили би єї тепер, як сходить долів немов на вітрових крилах, боса, по ріжках. Єї панчохи не відзначали ся великою чистотою, бо були місцями замазані оливним соком. Чорне як вуголь волосе, тота ніжнопущиста смола з мягким полиском, спадало буйно на єї круглі рамена, а навіть на розкішні груди. Та найпринаднїйше виглядало єї русалчине лице, дарма що опалене сонцем. Великі очи мала спущені, тому при єї швидкій ході годі було до них заглянути, але можна їх було собі уявити по густих, чорних віях та бровах. І мову тих очий мож було зміркувати по усьміхнених, свавільних устах, напів розхилених губах, шовково білих та округлих щоках. Одну лише хибу мало се богате у форми лице, але й она причиняла ся також до єї краси. Немов з каменя викована борода не мала заокруглення, яке стрічає ся у старинних статуй. Що-до носа журба була злишна; єго відповідна міра вистарчала вповні і вдоволяла найвибагливійше око.

Она сходить швидко в ту лїсну долину. Нагло зупинє ся, кидає спокійном оком довкола і вибирає оден каштан з густими галузами та широкою тінню. Тут сїдає на землю і споживає свій скромненький полуденок. Дївсь се в млї ока, неначеб она була птичкою, що потрібує лиш кілька разів дзьобнути. Що лишило ся, завязує назад в платок і глядить довкола немов сонливими, але широко розкритими, лагідними очима — глубокими як море, що в тій хвили стоїть невозрушно та без хвиль. Нїгде не бачила живої душі. Єї скортїло положити ся на кількох жовтих листках, що немов нарочно упали, щоби приладити їй вигіднїйше леговище.

Асіма положила ся на груди і глядїла безжурно на зелений листистий дах, сперши ся на оба лікті та схрестивши пальці на шиї. Так глядїла на ворушливе листє, що від часу до часу пропускало сонішні промінї, які перед

Новинки.

Львів дня 12 го падолиста 1903.

— Іменованя. П. Міністер віроісповідань і просьвіти іменував суплента III-ої ґімназиї у Львові Йос. Табора провізоричним учителем при мужескій семинариї учительскій в Ряшеві.

— Є. Е. п. Намістник гр. Андрей Потоцкий повернув з Відня до Львова.

— Конкурс. Уряд міский в Поморянах роз писав конкурс на посаду міского лїкаря з платнею 600 корон. Поданя треба вносити на руки міского уряду до дня 28 падолиста.

— Конференция в справі торговлї. Дня 9 с. м. приїхав до Львова з Відня управитель торговельного відділу тамошного кореспонденційного бюра п. Павло Мангаймер, для зібраня дат що-до потреб львівских купцїв і промисловцїв в справі достави за посередництвом Відня фахових телеґрафічних інформаций з всїх великих центрів торговлї і промислу. Передвчера в полудне мав п. Мангаймер конференцию в львівскій торговельно-промисловій палаті. В тій конференциї взяли участь запрошені представителї львівского промислового сьвіта і члени торговельної і промислової палати.

— Американьский консулят у Львові. „N. fr. Presse" звіщає, що австрийске міністерство заграничних справ звернуло ся до правительства Сполучених Держав з предложенем помноженя в Австро-Угорщинї числа американьских консулятів. В проєктї вичислено передовсїм два міста, в котрих треба би заложити консуляти, іменно Львів і Інсбрук, перший з огляду на еміґрацийний рух, що змагає ся чим раз більше, другий з огляду на американьских туристів, що прибувають в ті сторони чим раз численнїйша.

— З Буковини. В Чернівцях устроюють тамошна „Руска Бесїда" і „Буковиньский Боян" в суботу дня 14 с. м. в сали товариства музичного концерт в честь Ів. Воробкевича з отсею програмою: 1. Вступне слово. 2. „Со сьвятими упокой", хор мішаний. 3. а) „Думи мої", б) „Над Прутом", хор мішаний. 4, „Сольо сьпів", 5. „Серце луснуть хоче", хор мужескій. 6. а) „Жаль дївчини", б) „На чужинї", хор мішаний. 7. „Мурашка", декламация. 8. „В память руським кобзарям", хор мішаний. 9. „Чом красна Буковино", хор муж. — Початок о годинї 8-ій вечером. — Загальні збори академічного тов. „Січ" в Чернівцях відбули ся дня 8 падолиста с. р. в тамошнім унїверситетї. До нового видїлу увійшли: Євзевий Ярошиньский як голова, М. Харжевский як заступник голови, І Гошовский як контуольор, М. Майковский як писар, Н. Калинович як бібліотекар, Т. Алиськевич як архівар, а В. Рудницкий як господар. — Посьвячене ратуша в Кіцмани відбуло ся сеї недїлї в присутности пос. Піґуляка, котрий мав при сїй нагоді промову, пожелавши сему містови на Буковинї як найкрасшого розвою, а се можливе лише з поступом просьвіти, про котру має дбати ґімназия. Отворене сеї ґімназиї назначено вже на слїдуючий рік. — Писателька п на Ольга Кобилянська, що, як звістно, тяжко була занедужала, має ся значно лїпше і є надія, що поверне за якийсь час до здоровля.

— Дезертир. Команда 30 п. п. повідомила передвчера полїцию, що з касарнї при ул. Янївскій утік вояк 3 компанїї Василь Мартинюк.

— Значна крадіж. З дому при ул. Браерівскій ч. 11 у Львові украдено вчера мешкаючому там п. С. Г. зимовий плащ і футро вартости до 700 корон.

— Вже найшов ся, ученик Курилович, про котрого ми вчера доносили, що був десь пропав. Іменно придержано его на зелїзничім двірци у Львові і відставлено до дому.

— Огонь. В Бруснї, чесанівского повіта, вибух сими днями пожар, котрого жертвою упало пять домів разом з господарскими будинками і припасами збіжа та сїна. Шкода 3000 кор. була по части обезпечена. Причиною вибуху пожару була неосторожність.

— Смерть в филях ріки. Із Стрия пишуть: Онгоди около 4-ої години по полудни переїздили в Синевідску вижнім возом з деревом через ріку Стрий два селяни Ілько і Гнат Заревичі, сини Николая Заревича, селянина з Синевідска. Нагле прибула вода і перевернула віз, а оба Заревичі впали до ріки. Ілька виратував Йосиф Габель з Синевідска вижного, а Гнат пірваний водою утопив ся. Трупа его не віднайдено.

Господарство, промисл і торговля.

— В Товаристві взаїмних обезпечень „Днїстер" видано в місяци жовтни с. р. 14.785 важних поліс на суму 13,700.800 К обезпеченої вартости з премією 129 567 К 78 с.

Від 1 сїчня до кінця жовтня с. р. видано 126.094 важних поліс з премією 1,136.164 К 87 с (о 26.121 поліс і 235.094 К премії більше як попередного року).

З процентами від цїнних паперів, провізиєю реасекурацийною, додатками до поліс і т. и. виносять всї приходи до кінця жовтня 1,325.867 К 74 с.

За шкоди виплачено до кінця жовтня суму 887.060 К 62 с, з котрої по відчисленю части реасекурованої випадає на власний рахунок сума 426.651 К 27 с.

В протягу жовтня зголошено в Днїстрі 159 случаїв шкід (більші пожари були: в Саранчуках пов. Бережани 9 шкід, Липиця гор. пов. Рогатин 9 шкід, Підгайчик пов. Рудки 11 шкід, Чернів пов. Рогатин 16 шкід, а в Пристани пов. Жовква 9 шкід).

Всїх шкід від сїчня по конець жовтня с. р було 1608; Товариство злїквідувало вже всї шкоди, щоби членам погорівшим дати скору поміч — і 1595 шкід вже виплачено, а тільки в 13 случаях виплату (в сумі 9352 К на власний рахунок 4018 К) з причин правних на разї вздержано.

Фонд Товариства (резервовий, резерва премії і пр.) виносять з кінцем жовтня с. р. 1,100.750 К 31 с і зложені в цїлости в цїнних паперах.

Телеграми.

Відень 12 падолиста. Після вчерашного білетину з 6-тої години вечером стан здоровля міністра просьвіти д-ра Гартля трохи поліпшив ся.

Будапешт 12 падолиста. Комісия фінансова ухвалила вчера провізорию буджетову.

еї напів заплющеними очима мигтїли як сьвіжі каплї роси. Але з ще більшим, дитинним вдоволенем глядїла на галузу винограду, місце навіщуване дроздами та бекасами, ясне, жовте місце, яке великі сплети винограду хоронили перед злодїями та робітниками. Оглядала апетитні китяги і на еї губах усьміхала ся несказана принада, як таємний відгомін серця. Спокійно і тихо, але й глубоко ішов еї віддих.

Дивною і чародійною видавала ся она, коли ступала по склонї гори швидкою, хиткою ходою. Але неоцїнені чари, які тодї лежали скриті в листочках еї серця, можна було побачити доперва тепер, коли она видобула їх на верх, розгорнула як жемчуги і з любостию подивляла.

За богато похвали, скаже хто, для збирачки оливок. Та цїле еї єство ріжнило ся від инших дївчат. Она лише попала ся між них, але звідки прийшла, Господь знає. Можу лиш сказати, що вийшла з рамени сьвітлих віків, з тих славних часів, коли наші безсмертні мистцї находили такі моделї, яких глядали. І що в тім дивного, що она зійшла з тих блаженних вершин? Все мала, що творить грецку красу, окрім чогось, що є знаком рабства, не свободи, душі, не форми, але з часом перейде і в форму, раз захопить цїле наше лице, то знов раз вибере собі у нїм два, три місця і загнїздить ся в них [1]). У збирачки оливок краса кинула ся на ніжні уста, кінчасту бороду, дугасті брови.

II.

Саме тодї, коли Асіма удала ся на полуденний відпочинок, Панаґос вибрав ся також з дому, щоби подивити ся на стан своїх робіт. З села було недалеко. Пустив ся стежкою і передираючись поміж корчі ожин і тиміяну, то знов скачучи по нагім каміню, наближав ся до оливних гаїв.

Се була також статуя: молодий парень, лїт двайцять три. Ви, що міряєте циркелем, потрудіть ся лишень знайти якусь хибу в его смаглявім лици, в его немов кипарис стрункім тїлї, в его круглім станї! На перший погляд пізнаєте, що той сам мистець, котрий сотворив красу Асіми, викресав також привабливість Панаґоса, але ще з більшою вмілостию. Его красу окружала якась повага, якийсь сум, чого зовсїм недоставало лицю дївчини. Відтак він мав грубші губи і більше заокруглену бороду. Его вуси, брунатні, мягкі як оксаміт та густі, проявляли мужескість і пристрастність, чого не зраджували ніжно зачеркнені брови. Чорні, розумні очи бігали живо. Позаяк голову обвивало чорне кретийске сукно, не відчувало ся так недостачі его кучерявого волося. Зате хотїло б ся бачити, коли хтось вже учить ся штуки з природи, природну форму его ніг, що були сховані у високих холявах.

Панаґос пристанув перед мішком наповненим до половини оливками. Знаючи привички дївчини, здогадував ся, куди она задїла ся, і глипнув хитро на діл. Чи така вже була пора? Чи походило се від его віку або судьби? Досить, ним заволодїла непереможна охота піти і знайти дївчину. Може було в тім трохи й цїкавости. Без надуми пустив ся в дальшу дорогу.

Коли наблизив ся до лїсної долини, почав ступати тихо, розглядаючись всюди, неначе слїдив за куропатвою. Ледви її добачив, сховав ся сейчас за грубий пень каштана. Она що йно скінчила їсти. Стояв непорушно і з запертим віддихом, очи впялив у неї, усьміхнені уста розкрив до половини. Стояв яких двайцять пять кроків від неї, тому не пропустив нї одного еї руху. Все бачив, все замічав і подивляв мовчки. Холодний піт виступив на нїм в хвили, коли Асіма глянула до виноградної китяги. Палке пожадане пробудило ся в нїм і висушило ему горло. З розважного, второпного робітника серед сьвітового руху став відразу розбурханим поетом, мнячем фантазиї. Про таку ненадійну стрічу ему анї не снило ся, коли виходив з дому. Достатний властитель, що з цїлою ріднею зажквав в селї найлїпшої слави, аж до сеї хвилї не думав про нїчо инше, як про свої оливниці та рушницю.

Однак від хвилї, коли вийшов з дому і найшов пусте поле, навкруги нї живої душі, а притім всеж таки сьвіт повний житя і краси, тисячів чудес, якими очаровує природа і розбурхує молодість, пригадуючи їй, що она вічно в еї могучих руках, тодї обхопило его немов божевіле і гнало з гори на діл. Він знав, що нїяка инша збирачка лише Асіма там остала. Знав про еї тайну криївку. Асіму знав ще малою. Можна сказати, що они разом вийшли в сьвіт і їх дороги відтак розлучали ся. Панаґос лишив ся при своїй ріднї, Асіма при збирачках оливок. Та кождого разу, коли Асіма вийшла ему случайно в дорогу, чи на яких зборах, чи в селї або в сьвято коло церкви, кидала на него таємні палкі погляди. Єї тїло, кров, цїла еї душа тужила за молодцем з благородної родини. Бо й хто перевисшав Панаґоса знатним походженем або проворностию? Хитрий Панаґос удавав вправдї дурного, але було не можливе, щоби він сего не бачив, не замічав. І отсе прийшла година, де ті обчислені хитрощі наповнили і перелили его серце, приголомшили его ум.

Річ ясна, що Панаґос зовсїм не думав пускати ся на таку гру, замотувати ся в пута тайної любови, хочби на годину, тому зовсїм не клопотав ся тим, чи замкнули его довецкого пса, щоби за ним не бігав. Та заким Панаґос оглянув ся, его вірний товариш стояв яких

---

[1]) Автор натякає тут на слїди духового відродженя, замітного по чертах і виразї липя.

Рим 12 падолиста. Король впливає особисто на Джолїттї'го, щоби не жадав димісиї, бо він тепер не бажає собі зміни кабінету. Справа ще не рішена, бо радикальна праса домагає ся щораз острійше димісиї.

Берлин 12 падолиста. Köln. Ztg. обговорюючи послїдну бесїду Бальфура, в котрій сказано, що жаданя поставлені Австро-Угорщиною і Росиєю Туреччинї творять мінімум — каже, що єсть то голос поважний, котрого Туреччина повинна послухати. Такої самої гадки суть і Нїмцї, бо Туреччина могла би бути змушена до принятя ще острійших условий.

Копенгаґа 12 падолиста. Правительство предложило парляментови проєкт закона о удїленю права виборчого всім оподаткованим як мужчинам так і женщинам.

Курс львівский.

Дня 11-ого падолиста 1903.	платять К. с.	жадають К. с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	530·—	540 —
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	—·—	260·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	574·—	584 —
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	—·—	350·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 4% корон	98 00	98 70
Банку гіпот. 5% преміов.	111·25	— —
Банку гіпот. $4^{1}/_{2}$%	101·20	101·80
$4^{1}/_{2}$% листи застав. Банку краєв.	101·80	102 50
4% листи застав. Банку краєв. .	98 75	99 45
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	98·70	—·—
„ „ 4% льос. в $41^{1}/_{2}$ лїт.	98·70	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	98 40	99·10
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	99·70	100 40
Облїґи ком. Банку кр. 5% II ем.	101·70	—·—
„ „ „ „ $4^{1}/_{2}$ %	101·25	101 95
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	98·50	99·20
Позичка краєв. з 1873 по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	99·55	100·25
„ „ м. Львова 4% по 200К.	96·20	96 90
IV. Льоси.		
Міста Кракова	77·—	84 —
Австр. черв. хреста (Курс віденьский)	53 25	54·25
Угорск. черв. хреста (Курс віденьский)	26·65	27 65
Іт. черв. хрес. 25 фр. (Курс віденьский)	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20К. (Курс віденьский)	66 50	68·—
Базилїка 10 К (Курс віденьский)	18·80	19 80
Joszif 4 К. (Курс віденьский)	8·25	9.50
Сербскі табакові 10фр. (Курс віденьский)	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·28	11·45
Рубель паперовий	2·53	2·55
100 марок нїмецких	117·—	117 6
Доляр америк.	4·80	5·—

десять кроків на право, усів на хвилю на задні ноги, сипав блискавицями з веселих очий і вкінци загавкав радісно. Сейчас по одній стороні стояла просто заскочена ненадійно Асіма, а по другій як стовп стояв Панаґос. Глядїли собі якийсь час глубоко в очи.

— Ти мене пастрашив, любий! — сказала Асіма, порядкуючи своє розхрістане волосє та одїж.

— За чим ти так в гору дивиш ся? — питає Панаґос і на єго лици стрічає ся усьмішка любови з румянцем сорому.

— За виноградом — відповідає дївчина і спускає очи.

— Ти хочеш винограду? — повторює він, підходячи близше. — Я тобі дістану.

Положив рушницю на землю, і заким можна було обернути ся, був вже в горі на дереві. Зірвав китягу і кинув їй до простягненої запаски.

— Ягоди не облетїли — каже з долу дївчина і підносить до гори жовту китягу, показуючи серед свавільного усьміху білі зуби.

Панаґос зліз на землю і не був вже такий збентежений як спершу, що не знав, що має говорити й дїяти. Противно, коли дївчина держала ще виноград у воздусї і приглядала ся єму розкішно, Панаґос нахилив ся, щоби поцїлувати єї в мягку щоку. Асіма наставила наперед лікті, щоби боронити ся. Тодї він взяв єї за руку і стиснув єї лагідно. То лагідне стиснене, той нїмий прояв тайної любови знищив всї єго розумні системи, всї поважні думки і самосьвідні постанови — всьо перемінило ся в огонь та полумінь. Панаґос напив ся злощасного напою. Асіма, пяна, вже від кількох лїт, — а пяна від ще гіршого напою, від зазрости та жадоби знатного чоловіка — не боялa ся тепер нічого. Без найменшої проби запанувати над собою, чула, що єї горяча кров кипить все більше. Єї палкий віддих, розжарені щоки, вогкі блискучі очи здобули єго. Всьо хитро обчислені, хотяй не поквапно примінені средства принади. Скілько вмілости і рішучости у внутрі, стілько лагідної ніжности назверх. Не дивила ся тепер просто єму в очи, але потупила зір на земли. Може міркувала ще про мрію свого житя, якби єї найлекше осягнути. Між тим лишила свою руку в руцї хлопця, а вкінци склонила задуману голову на єго груди. Панаґос немов здрігнув ся і отямив ся на хвильку. Але коли хотів увільнити ся від неї, пес, що доси скакав довкола них, почав лизати єї ручку, що держала виноград; все ставало їй в підмозї. Тепер Панаґос не був в силї оперти ся єї чарам. Напів мимовільно простягнув рамена і обіймив єї мягку шию. Она також глядїла єму в лице очима, що плили в любови.

— Хочеш мене? — питає єго тихо.

— Що ти кажеш, чомуж би нї, моя пташко? Хибаж не знаємо твоїх родичів? І они були одно з нами.

— Більше тепер не хочу нічого, менї досить. Возьми ти виноград. Чого ти не варта?

Встромляла єму одну ягоду за другою до рота і глядїла притім на него так ніжно, як мати глядить на свого одиначка, коли ссе єї груди.

Проминуло ще часу немало. Відтак задзвонили на вечірню і Панаґос пішов з Асімою назад на поле, тихцем з нею заручений.

(Дальше буде).

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1903 після середно-європ часу.

Зі Львова

поcп. відходить	особ. відходить	
		День
	6·22	До Станиславова, Підвисокого, Потутор
	6·45	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск з Підзамча
8·25		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·35	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·05	„ Лавочного. Калуша, Борислава
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Самбора, Хирова
	9·40	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·35	„ Черновець, Делятина, Потутор
	10·40	„ Тернополя, Потутор
	1·14	„ Янова від $^{17}/_5$ до $^{13}/_9$ в недїлї і сьвята
1·50		„ Підволочиск з гол. двірця
2·04		„ „ з Підзамча, Гусятина
	2·10	„ Брухович від $^{17}/_5$ до $^{13}/_9$ в недїлї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе, Калуша
2·50		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від $^{1}/_5$ до $^{30}/_9$
	3·15	„ Янова від $^{1}/_6$ до $^{30}/_9$
	3·25	„ Ряшева, Любачева
	3·30	„ Брухович від $^{15}/_5$ до $^{15}/_9$
	3·40	„ Самбора, Хирова
		Ніч
12·45	4·10	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Букарешту, Чорткова
	5·50	„ Брухович від $^{17}/_5$ до $^{13}/_9$
	6·05	„ Станиславова, Жидачева
	6·15	„ Кракова, Відня, Верна, Хирова
	6·30	„ Янова від $^{17}/_5$ до $^{13}/_9$ в будні дни
	6 40	„ Лавочного, Мункача, Хирова, Калуша
	7·05	„ Сокаля, Рави рускої
	8·14	„ Брухович від $^{17}/_5$ до $^{13}/_9$ в недїлї і сьвята
	9·20	„ Підволочиск з Підзамча, Бродів
	9·55	„ Янова від $^{17}/_5$ до $^{13}/_9$ в недїлї і сьвята
	10 42	„ Іцкан, Чорткова, Залїщик, Делятина
	10 55	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·—	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·24	„ „ з Підз., Грималова, Залїщик
	11·05	„ Стрия
	11·11	„ Жовкви (лиш що недїлї)

До Львова

поcп. приходить	особ. приходить	
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	„ Брухович від $^{17}/_5$ до $^{13}/_9$
	7·35	„ Самбора, Хирова
	7·40	„ Янова на гол. дворець
	7·45	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·35	„ Підволочиск на Підзамче
	7·55	„ „ „ гол. дворець
8·10		„ Станиславова від $^{1}/_5$ до $^{30}/_9$
	8·55	„ Кракова, Відня, Орлова
	9·55	„ Стрия
	10·55	„ Ярослава, Любачева
	11·15	„ Станиславова, Потутор
	1·25	„ Янова на гол. дворець
1·30		„ Кракова, Відня
1·40		„ Іцкан, Станиславова, Чорткова, Залїщик
2·15		„ Підволочиск на Підзамче, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·30		„ Підволочиск на гол. дворець, Гусятина
	5·06	„ „ „ Підзамче
	5·30	„ „ „ гол. дворець
	5·55	„ Сокаля, Белзця, Любачева
	5·50	„ Кракова
	5·40	„ Черновець, Жидачева
	3·14	„ Брухович від $^{17}/_5$ до $^{13}/_9$ в недїлї і сьвята
		Ніч
	8·04	З Брухович від $^{17}/_5$ до $^{13}/_9$ в недїлї і сьвята
	10·—	„ Самбора, Сянока
12·20		„ Черновець, Залїщик, Делятина
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·09	„ Тернополя, Грималова на Підзамче
	3·30	„ Тернополя, Грималова на гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	10·07	„ Янова від $^{17}/_5$ до $^{13}/_9$ в недїлї і сьвята
	9·12	„ Брухович від $^{17}/_5$ до $^{13}/_9$ в недїлї і сьвята
	8·25	„ Брухович від $^{15}/_5$ до $^{15}/_9$ в будні дні
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Сянока
	9·25	„ Янова від $^{1}/_5$ до $^{30}/_9$
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Чорткова, Гусятина
	10·02	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець на Підз.
	10·40	„ Лавочного, Калуша, Борислава
	11·50	„ Любіня вел. $^{15}/_5$—$^{15}/_9$ в недїлї і сьвята

ЗАМІТКА. Пора нічна від **6** г. вечером до **5** г. **59** м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін. В містї видають білети їзди: Агенция Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом И. Недопада. (Телефона число 527).